

РЕШЕНИЕ

№ 5861

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мадлен Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Попова

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **6285** по описа за **2011** година докладвано от съдия Мадлен Петрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Д. Х. Р. против решение от 27.04.2011 г. на Софийски районен съд, 111 състав, постановено по НАХД № 394/2011 година, с което е потвърдено изцяло Наказателно постановление № 98578/02.12.2010 година издадено от зам. началник отдел Пътна полиция при СДВР.

Касаторът твърди, че са налице касационни отменителни основания по чл. 348 от НПК. В тази връзка релевира доводи за допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила – чл. 107, ал. 2 и чл. 314, ал. 1 от НПК във връзка с чл. 84 от ЗАНН, нарушение на чл. 34 от ЗАНН при образуване на административнонаказателното производство, което не е отчетено от въззивния съд и неправилно приложение на чл. 3, ал.2 от ЗАНН.

Иска се отмяна на решението и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи не се представлява в касационното производство и не взима становище по жалбата.

Участващият в съдебното производство прокурор от Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд, С. град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 ЗАНН и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по съществото на спора и след проверка на съдебния акт съгласно чл. 218 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, настоящият касационен състав намира следното:

СРС е осъществил контрол за законосъобразност на наказателно постановление № 98578/02.12.2010 година издадено от зам. началник отдел Пътна полиция при СДВР, с което на Д. Х. Р. от [населено място] на основание чл. 182, ал.1, т. 5 от ЗДвП при условията на кумулативност са наложени две административни наказания – глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца, за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП.

След анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът е приел от фактическа страна, че на 24.07.2010г. около 12.35 часа, в [населено място], по [улица], касаторът управлява л.а "Т. Корола" с рег. [рег.номер на МПС], с посока на движение от хотел „Плиска” към О. мост и преди кръстовището с бул. Е. Г. се движи със скорост 92,3 км/час, при ограничение въведено със знак В-26 50 км/час. Скоростта на движение е установена със система за видео наблюдение ВН ID SENSYS SSS D. RS240, вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 4840 със срок на валидност 26.04.2020 година съгласно удостоверение № 10.04.4840 на БИМ. На снимката, изготвена от системата е заснет л.а. "Т. Корола" с рег. [рег.номер на МПС], с фиксирана скорост, местоположение на движение, дата и точен час на нарушението.

На 01.11.2010г. Д. Р. се явил в ОПП – СДВР и декларирал в писмена декларация, че като собственик, на 24.07.2010г. той е управлявал лекия автомобил, заснет от системата за видео наблюдение. В тази връзка е съставен АУАН № 98578/01.11.2010г. за нарушение по чл. 21, ал.2 от ЗДвП и въз основа на него с атакуваното пред СРС наказателно постановление са наложени кумулативните санкции по чл. 182, ал.1, т.5 от ЗДвП. За да потвърди, наказателното постановление, съдът е приел от правна страна, че Р. е осъществил от обективна и субективна страна описаното нарушение на правилата за движение по пътищата, за което законосъобразно е санкциониран.

По приложението на чл.3, ал.2 от ЗАНН с оглед настъпилата нормативна промяна в санкционната норма е приел, че не е налице по-благоприятен закон, тъй като новият закон предвижда по-висока глоба от 300 лева, докато приложимия по време материален закон предвижда глоба от 200 лева. Наред с това е обосновал изводи, че глобата съгласно чл. 13 от ЗАНН е по-тежкото административно наказание, поради което отпадането на кумулативно предвиденото лишаване от право да управлява МПС не е по-благоприятно за дееца. На това основание е потвърдил изцяло наказателното постановление.

Така постановеното решение е валидно и допустимо, но постановено при неправилно приложение на чл. 3, ал.2 от ЗАНН. В това отношение доводите в касационната жалба са основателни.

Нормата на чл.3, ал.2 от ЗАНН предвижда, че ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. В конкретния случай действащият към момента на извършване на нарушението по чл.21, ал. 2 от ЗДвП материален закон – чл. 182, ал.1, т. 5 от ЗДвП предвижда, че за превишение на скоростта на движение в населено място с над 41 км/ч, водачът се наказва с две административни наказания при условията на кумулация – „глоба” в размер на 200 лева и „лишаване от право да

управлява МПС за срок от 2 месеца”. Санкционната норма е изменена със ЗИДЗДвП /ДВ бр. 10/2011/ като предвиденото наказание е само глоба в размер на 300 лева.

При така последвалата нормативна промяна, касационната инстанция намира, че новата нормативна разпоредба е по-благоприятна за нарушителя, тъй като отпада кумулацията на наказанията и по-тежката от предвидените административни санкции – „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца”. Правните изводи на СРС, че „глоба” е най-тежкото по вид административно наказание са в противоречие с чл. 13 от ЗАНН. Цитираната разпоредба предвижда видовете административни наказания и въвежда като най – тежко административно наказание „лишаване от право да се упражнява определена професия или дейност” – арг. от чл. 13, б. „в” от ЗАНН.

С оглед на изложеното, решението следва да се отмени в частта, в която е потвърдена наложената кумулативна санкция - лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца и вместо него да се постанови друго решение, с което да отмени наказателното постановление в тази част.

Останалите доводи в касационната жалба са неоснователни. Не се констатираха съществени нарушения на чл. 107 от НПК при изясняване на спора от фактическа страна. Установената от СРС фактическа обстановка кореспондира със събраните по делото доказателства и съвпада с описаните в АУАН и НП факти и обстоятелства, при които е осъществено нарушението. Самоличността на нарушителя е установена по безспорен начин въз основа на приложената по делото писмена декларация. Датата, на която касаторът се е явил пред органите на ОПП – СДВР и е заявил писмено, че той е управлявал заснетото от системата за видео наблюдение МПС на 24.07.2010г. около 12.35 часа, е моментът, в който нарушителят е открит по смисъла на чл. 34 от ЗАНН. Поради това при образуване на административнонаказателното производство с АУАН № 98578, съставен на същата дата 01.11.2010г. не е допуснато нарушение на 3 – месечния срок по чл. 34, ал.1 от ЗАНН.

Възраженията на касатора за нарушения на изискванията на чл. 57, ал.1, т.5 и т. 6 при издаване на наказателното постановление също са неоснователни. СРС е извършил проверка за спазване на императивните изисквания относно съдържанието на АУАН и НП и изводите му съответстват на закона.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, Административен съд, С.–град, VIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение от 27.04.2011г. на Софийски районен съд, 111 състав, постановено по НАХД № 394/2011 година в частта, в която е потвърдено Наказателно постановление № 98578/02.12.2010 година издадено от зам. началник отдел Пътна полиция при СДВР относно наложената санкция на Д. Х. Р. „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца” и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 98578/02.12.2010 година издадено от зам. началник отдел Пътна полиция при СДВР в частта, в която на Д. Х. Р. е наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца”.

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 27.04.2011г. на Софийски районен съд, 111 състав, постановено по НАХД № 394/2011 година в останалата част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

